

Andalusien 2017

Vi havde besluttet, at vi i efteråret ville på en lille ferie, og da sommeren ikke havde budt på særlig mange dage/aftener på terrassen, faldt valget på Andalusien i Sydspanien.

Da vi skulle til Irenes runde fødselsdag i København, valgte vi et godt tilbud fra FDM med afrejse fra Kastrup til Malaga og med en lejet bil til turen rundt i Andalusien.

Fredag den 6. oktober

Ved 10-tiden var jeg lige en smut forbi Anne-Marie og Ejner for at få gode råd til turen, da de aftenen i forvejen netop var kommet hjem fra Andalusien.

Vi kørte hjemmefra lidt før 12, da vi skulle hente Irenes mor her i Viborg, og derefter fortsatte vi til Herning, hvor vi hentede Hanne, og så gik turen ellers mod København i hyggeligt selskab og god snak. Irenes mor havde som altid kørebolsjer med. Kort før 16.00 ankom vi hos Irene og Frank, hvor vi fik læsset gaver mm af bilen samt givet fødselaren nogle dejlige kram. Herefter kørte Irene, Frank og Bent hen til den lille lejlighed i Dalslandsgade, hvor vi skulle overnatte, samt at de også var henne i festlokalet med nogle ting til næste dag.

Om aftenen hyggede vi os alle med Franks dejlige mad og et godt glas vin, inden vi travede over til vores lejlighed.

Lørdag den 7. oktober

På vej hen til morgenmad hos Irene og Frank, mødte vi Frank på vej til bageren, så vi fulgtes ad, købte ind og gik hjem og hyggede os med dejlig morgenmad. Irene og hendes mor var lige taget til frisør.

Vi havde dagen på egen hånd, så gik hen til Frelser kirken, men den var desværre lukket. Herefter travede vi langs kanalerne, og vi var så heldige at være omkring Amalienborg til vagtskiftet. Nu begyndte det desværre at regne, så vi valgte at gå ind at se Frederiks kirke/marmorkirken. Kirken skulle i 1700-tallet markere oldenborgernes 300 år i kongehuset, og Frederik den 5. nedlagde grundstenen i 1749. Vi var også inde at se den russiske kirke,

Aleksander Nevskij Kirken, men da en afrikansk familie holdt barnedåb, gik vi hurtigt videre for ikke at forstyrre. Kirken blev indviet i 1883 under overværelse af Tsar Aleksander den 3. og kejserinde Dagmar. Udefra så den flot ud med de 3 forgyldte løgkupler, og indvendig er den udsmykket af russiske kunstnere.

På vores tur ved kanalerne var vi kommet forbi Thorupstrand kutteren, så vi valgte at gå tilbage dertil for at få stillet vores sult med nogle lækre fiskefrikadeller.

Derefter gik vi til Holmens kirke, hvor vi var så heldige, at der var rundvisning og en fortalte om kirken. Bygningen var ankersmedje, indtil den i 1619 blev ombygget til kirke under Christian 4., idet der ved bygningen af sømandsboliger i området blev brug for en kirke til den øgede befolkning. I 1641 blev kirken udvidet til den korskirke, vi ser i dag. Kirken har undgået Københavns store brande, og meget af dens interiør er det originale fra 1600-tallet. I 1705 blev der tilføjet et stort gravkapel til kirken med mange bevarede gravminder i form af epitafier, sarkofager, gravsten og kisteplader. De mest kendte er Niels Juel, Tordenskjold, Niels W. Gade og C.F. Hansen. Herefter var det tid at gå tilbage til lejligheden for at få varmen, inden vi skulle til Irenes fest i beboerhuset. Det var en rigtig hyggelig og dejlig fest med dejlig mad, festlige mennesker og god musik og dans. Vi gik hjem ved 02-tiden, da vi jo skulle videre til Andalusien i løbet af formiddagen.

Søndag den 8. oktober

Vi stod op kl 7, og ca. en time senere var vi klar til afgang fra lejligheden. Der var en del omkørsel på Amagerbrogade, så vi brugte lige lidt tid på at komme rundt. Vi købte morgenmad og frokost i Lagkagehuset, og lidt i 9 ankom vi til P12 i Kastrup. Vi havde bestilt p-plads på forhånd, men til dyre penge, da vi nok skulle have bestilt noget tidligere, men det ved vi så til næste gang. Vi var hurtige til at få tjekket ind til Malaga, og der var slet ingen kø til sikkerhedstjekket. Personalet var meget interesserede i om vores bagerpose indeholdt kager til dem. ☺ Herefter fandt vi en bæk, hvor vi spiste vores rundstykker med nyindkøbt vand. Kl. 10.30 gik vi til Gate A 12, og ½ time senere var vi ombord på flyet fra Norweigen, et boing 737-800 med plads til knapt 200 passagerer (32 rækker à 6 personer). Vi hyggede os med vores medbragte sandwich, lidt kryds og tværs, læsning og lidt strik. Der var slet ingen gratis forplejning ombord!

Kl. ca. 15. landede vi i Malaga i 25 graders varme, dejligt. Inden landing havde vi ved en sø set flamingoer, så vi glædede os.

Det varede et stykke tid, inden vi fandt Avis biludlejning, men endelig fandt vi vores bil, en Skoda Fabia, en dejlig lille bil. 1½ time efter landing var vi klar til at forlade lufthavnen.

Bilens tæller stod på 20.520 km.

Vi fandt ud af, at vi var på vej til det forkerte hotel, så vi vendte og fik GPS'en indstillet til det rigtige.

Der var mange træer med flotte lilla blomster, desuden så vi mange store bougainvillea og en flok små grønne papegøjer. Vi kom også forbi nogle træer med store stikkere på en anderledes udseende stamme. Kort før kl. 17 ankom vi til Hotel Las Vegas, hvor vi fik værelse 612.

Hurtigt fandt vi noget mere sommerligt tøj, og snart efter gik vi langs stranden, hvor vi fotograferede munkeparakitter. Vi gik gennem parken og ind til byen. Desværre var både katedralen og Amfiteatret lukket. Vi gik tilbage langs lystbådehavnen og spiste en lækker paella på Restaurant Plaza. Da vi havde betalt, fik vi en cava, lækkert med spansk dessertvin.

På vej tilbage til hotellet fotograferede vi aftenstemning ud over havet. Vi så også træer med en smuk blomst, som vi har set både i Thailand og på Zanzibar.

Dagens skridt: 19.834.

Mandag den 9. oktober

Bilens tæller stod på 20.537 km

Da vi stod op ved 7.30-tiden var det stadig temmelig mørkt, men efter en time blev det lyst. På hotellet var der god morgenmad. Lidt over 9 kørte vi fra Hotel Las Vegas mod Parador Malaga Gibr. Vi fandt hurtigt ud af, at vi var på vej til det rigtige sted, da der var busser overalt og næsten umuligt at finde et sted at parkere. Da Sander ringede og sagde god morgen, fortalte han, at der havde været frost i DK. Straks tænkte vi på tomater og agurker i drivhuset samt på alle vores georginer, ikke alle havde jeg nået at farveangivet inden ferien. Da vi gik ned til udsigtspunktet, var

der en ældre kvinde, der faldt ned af et trin. Vi hjalp, og fortalte, at hun skulle tage det roligt, inden hun igen var klar til at rejse sig op. Heldigvis havde hun kun slået sig lidt på knæ og hofte. Ved udsigtspunktet var der et smukt vue ind over Malaga. Da vi kørte videre, kom vi til at køre et lille stykke på en ensrettet vej, UPS, det var Garmin, der foreslog det. Gps'en var åbenbart ikke opdateret om denne gade. Gaderne var meget smalle i området. Vi kørte langs havet og nød den smukke udsigt i 21 graders varme. De mange smukke bougainvilleaer havde mange forskellige farver, og midterratterne var tilplantet med røde og hvide nerier. Herefter kom vi gennem et smukt bakket landskab med bl.a. olivenlunde og citruslunde. På bjergsiderne var der også mange drivhuse samt overdækkede planter.

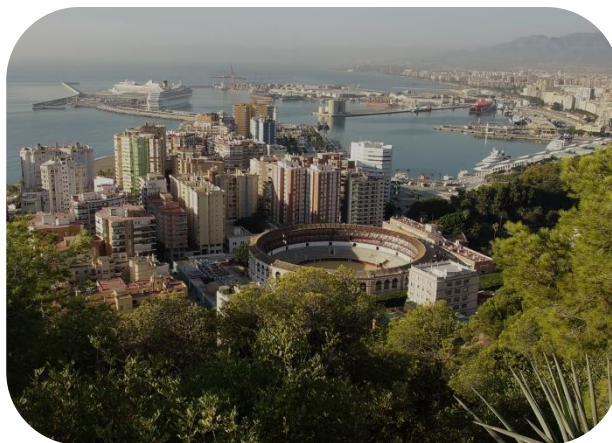
Ved 11-tiden var vi ved Virgen de las Nieves i Torrox. Vi kunne se, at der måske i weekenden havde været byfest, da der var meget affald fra fyrværkeri mm. Vi fandt kirken, men den var lukket. Herefter kørte vi videre til Frigiliana, endnu en hvid by. Her er gaderne så smalle, stejle og krogede, at man ikke kan køre der. Der var nogle specielle små køretøjer på larvefodder, som kunne transportere forsyninger af vand og frugt op ad trapperne til restauranter. Højt over byen ligger ruinerne af den arabiske borg El Fuerte, men faktisk er der ikke rigtig noget tilbage af borgen, da stenene blev brugt til

andre bygninger i byen. Det var på El

Fuerte, at de sidste maurere forskansede sig, inden de i 1569 blev fordrevet af de kristne. De flygtede over hals og hoved ad den smalle sti op til borgen, og da de så, at alt var tabt, kastede de sig i døden derfra med deres børn på ryggen for ikke at falde i de kristnes hænder, da det ville have betydet tortur og slaveri. De blev dermed de sidste maurere på den iberiske halvø, da langt de fleste blev tvunget til at forlade landet, da Granada faldt i 1492.

Vi slentrede rundt i de gamle gader med toppede

brosten og fine mønstre af hvide og sorte sten. Vi kom forbi den gamle sukkerfabrik (den eneste i Europa), hvor man stadig laver sirup af rørsukker. Vi kom også gennem den botaniske have, hvor vi så små hække med granatæbler, og vi blev mødt af en dejlig jasminduft fra de store buske. Vi har denne plante som stueplante derhjemme. I haven var der også en stor tofarvet agave, meget flot.

Herefter kørte vi videre mod Nerja. Kort før byen kom vi til den romerske Acueducto del Águila, Ørne-akvædukten, som knejser majestætisk ved siden af landevejen. Vi var nødt til at skulle have nogle smukke billeder af landskabet. Akvædukten er bygget i 1800-tallet efter romerske principper. På taget af en bil lå der en bikini til tørre.

På vej mod kysten og Panador Nerja, så vi en flot agave med unger, desværre ikke i nålhøjde. Vi parkerede i underjordisk parkeringshus i Nerja for 1 € og kom op i byen til en masse musik og larm. I nærheden af udsigtspunktet var der flamenco optræden, så vi stod lidt og kiggede, men musikken var så høj, at det var lidt ubehageligt. Derfor gik vi videre og nød den smukke udsigt ved

Balcon de Europa over Middelhavet. På vej tilbage til bilen kom der et orkester klædt i skrappe farver og med meget lyd, vældig festligt. Nu var sulten efterhånden begyndt at gnave, så da vi kom forbi en Lidl, fik vi handlet lidt ind. Vand, spegepølse, landskinke, tomat og banan blev indkøbt, hvorefter vi stod ved bilens bagklap og spiste Sanders nybagte rugbrød med pålæg. Bent var henne at give en handicappet mand en skilling.

Vi kørte nu gennem bjerglandskab og viadukten El Piño med mange fyrretræer. Smukt landskab, hvor klippernes farver varierer fra grågrøn til orange. På et tidspunkt kørte vi 865 meter over havet i 28 graders varme.

Omkring kl. 16 ankom vi til Hotel Macia Condor i Granada. Vi fik værelse 606, og vi kunne parkere i kælderens til 18€ i døgnnet. På hotellet fortalte de, at det ville være en god ide, at stille sig i kø til at få en rundvisning på Alhambra fra 04.00 om morgenen, men nej, det ville vi ikke. Vi havde været for sent på den til at bestille billet hjemmefra. Vi kunne vist ikke finde ud af det, for man kunne komme på bustur fra Sevilla til Alhambra, men vi var jo ved Alhambra, så....

Vi var hurtige til at forlade hotellet igen, og fandt et godt sted at spise en is. På vej til hen til Katedralen kom vi forbi Dronningestatuen, hvor Columbus knæler for dronning Isabel. Det kostede 5 € pr person at få en times rundvisning med audioguide i Katedralen, som påbegyndtes

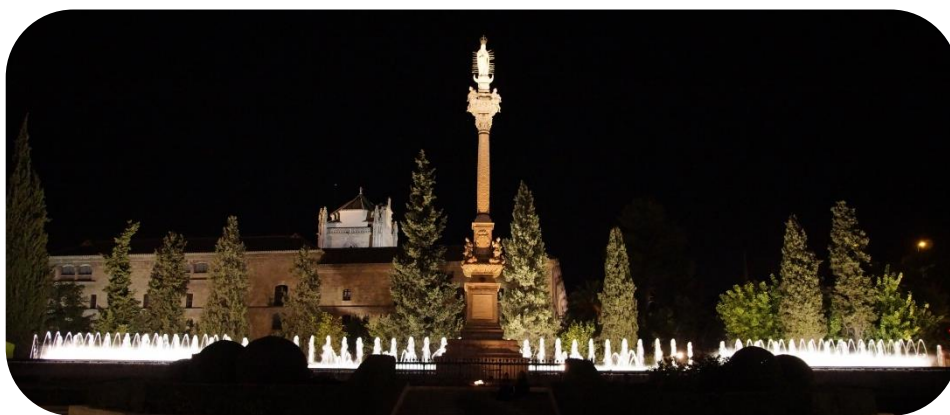

i år 1523. Ved indgangen står træstatuer af katolske monarker. Indenfor bugner det af guld hjembragt fra rejser til den nye verden. Der er korinthiske søjler, og under kuplen er der der er der glasmalerier om Jesu lidelseshistorie. Kirken er indrettet unikt med et rundt alter.

Derefter slentrede vi rundt i de hyggelige gader, som havde et meget Mellemøstligt præg med spændende krydderier og theer. Vi kom igen forbi Dronningestatuen, og nu var springvandet tændt. På Plaza de la Trinidad kunne vi høre meget fuglelarm, og vi gik hen for at se, hvilke fugle, der kvidrede. Fuglene bevægede sig meget rundt og var næsten umulige at fotografere, så vi fandt aldrig ud af hvilken art

bortset fra, at det var små fugle. Vi havde fået anbefalet at gå til gaden Elvira, hvor vi kunne få en lækker tapas menu, men vi kunne kun købe en drink og få en gratis tapas, så det var ikke det, vi ønskede. Der var mange restauranter med Mellemøstlige menuer. På Plaza Nueva bestilte vi sangria med tapas samt mixed grill (okse, lam, kylling, gris, pølse og blodpølse med ristede kartofler). Pludselig kom et gadeorkester forbi og optrådte med "Don't worry, be happy". De unge mennesker var engelsk, russisk, fransk, tysk, meget hyggeligt. På vej tilbage til hotellet var der nu kommet springvand i den lille have, så vi måtte nu lege lidt med vores kameraer. Vi var hjemme på hotellet igen ved 22-tiden, og her hyggede vi os med at spise et stykke kransekage fra Irenes fest.

En beskrivelse af vores badeværelse: Toilet, håndvask og håndklæde er mega tæt på hinanden. Hele badeværelset med bidet og badekar var meget tæt med meget lille bevægelsesfrihed. Dagens skridt: 18.275.

Tirsdag den 10. oktober

Til den lækre morgenmad var der rigtig mange mennesker ved buffeten og meget larm. Vel oppe på værelset orienterede vi os lige om mulighederne i byen.

Ca. 9.30 gik vi fra hotellet mod Alhambre (den røde borg), som i middelalderen var en befæstet by for Nasride-dynastiets herskere. Vi gik ad en meget alternativ og spændende vej. Nogle biler kom kørende på den meget smalle vej, og det var noget spændende, hvordan de kunne dreje om hjørner og næsten køre op af trapper. Vi så også et sted, hvor der voksede gule vidunderblomster, så jeg

måtte lige hapse et par frø, da jeg kun har dem i pink. På vej op til borgen så vi nogle arbejdere gå og hugge i jorden, og vi undrede os over, hvad de ledte efter. Da vi nåede til Alhambra var nogle fotografer ved at gennemfotografere en gammel bygning/port. Alhambra er større end alle andre arabiske borge i Spanien, og arabiske arkitekter, håndværkere og kunstnere har skabt de smukkeste udtryk for den arabiske kulturs formåen i middelalderen. Vi havde ikke fået bestilt billet til at komme ind at se salene, så vi måtte nøjes med de gratis glæder. Vi gik gennem en port til Carlos V paladset, et rundt hus, hvor der inde i gården var nogle høje søjler og en åben gård, og her havde et brudepar taget opstilling til fotografering. Dernæst var vi inde at se Santa Maria kirken med meget smukke alterbilleder. Der var også ruinerne af en badstue, hvor man kunne se resterne af nogle fine mosaikker og udskæringer. I en lille butik i hovedgaden så vi mange fine udskæringer, mosaikker og fine ting at købe med hjem. De høje døre er også et kapitel for sig med mange store nitter på. I mange af husene var gårdhaverne små oaser med forskellige planter. Vi så mange træer, der lignede en art gummitræer, og vi var så heldige, at nogle træer havde smidt deres frugter med røde frø, så heldigvis havde jeg en lille pose i tasken. Cruz Roja (røde kors) havde også parkeret en lille bil ved en boghandel. Oppe fra Alhambra var der en utrolig smuk udsigt ud over Granada og mod bjergene Sierra Nevada. Der gik mange flotte vildkatte rundt i området. Da vi gik videre derfra, var porten, hvor fotograferne havde været, blevet lukket op, så vi fattede hen for at se, hvor vi så kom hen. Det var en anden vej op til Alhambra med smukke udskæringer mm. I Granada sluttede generobringen af det muslimske rige i 1492, og samme år blev Columbus sendt på sin opdagelsesrejse ud i verden.

Da vi gik ned fra borgen igen, havde arbejderne en traktor holdende, og de gik rundt med spande, så på lidt gebrokkent spansk, fik vi bedt om lov til at se, hvad de havde gravet op i skovbunden. Det viste sig at være løg, og jeg fik tiltusket mig et enkelt – det bliver spændende at se, hvad det bliver til.

Nedenfor Alhambra og lige ned til floden lå Taberna Tiacheta, her valgte vi at spise spansk omelet, meget lækkert. På et tidspunkt kom 2 fyre, som underholdt med guitar og violin, rigtig dejligt med klassisk musik til maden. Vi faldt i snak med et par amerikanere fra Colorado, og de boede nær Silverton, så vi kunne da fortælle, at vi havde været der i 2010. De var imponeret over så meget vi havde oplevet af USA.

Herefter gik vi videre, da vi gerne ville finde den gamle Mauriske bymur. Vi fandt den også, men en del af den var gemt bag huse og mure, så det var svært at se ret meget af den. I de små gader kom vi forbi altaner og mure, hvor der hang de smukkeste blå krukker med blomster i mange farver. Lidt senere kom vi forbi en restaurant, hvor vi tænkte at nyde en is, men de havde ikke ret meget is pga. Nationaldagen den følgende dag? Det forstod vi ikke helt!!!! Den 12. oktober fejres Columbus' opdagelse af Amerika.

I stedet købte vi is i bager et andet sted, og spiste dem på en bænk på Plaza de Rib-Rambla.

Lidt senere trængte vi igen til at hvile fødderne, så vi fandt en bænk ved et springvand – dog uden vand, men med gule vipstjerter, der pilede rundt og ledte efter mad. Derefter gik vi videre og kom gennem Universitetshaven, hvor der var mange spændende planter, og der var rigtig mange studerende, der sad og hyggede sig. Vi kom også forbi den lille park fra i går, men i dag var der slet ikke nogen sværm af små fugle. Måske har det været fugle på træk. Herefter var det tid at begynde at lede efter et sted at spise. På Centro de Granada fik vi en 3 retters menu: Gazpachio, blæksprutteringe/kulmule, is og risbudding. Risbuddingen var tillavet, som når nogle af vores Bydelsmødre (fra Mellemøsten) har lavet det, rigtig lækkert. Vi undrede os over, at tjeneren på et tidspunkt kom og tændte stearinlys, og derefter blev de små pottedplanter fjernet fra bordene og sat ind. Vi spurgte hvorfor, og fik at vide, at planterne kun skulle være fremme til morgenmad og frokost.☺

Vel hjemme på hotellet igen gik vi ind i baren og bad om 2 kopper kogt vand til at tage med op på værelset, da vi havde taget nescafe og the med.

Dagens skridt: 25.042.

Onsdag den 11. oktober

Bilens tæller stod på: 20.716 km.

Vi stod tidligt op, og gik ned til morgenmad. Der var mange til morgenmad, og i dag var der også

mange muslimer.

Efter at have pakket, var jeg lige nødt til at tage et billede af vores trange badeværelses forhold. Vi pakkede bilen, og gik i receptionen at betale 2 x 18€ for at parkere, og herefter var der afgang fra Hotel Macia Condor i retning mod Cordoba.

Pludselig blev Bent opmærksom på at airbaggen i min side ikke var slået til. Måske havde bilen sidst været lejet ud til en børnefamilie. Vi holdt ind til siden og fandt efter lidt søgen kontakten til airbagen i handskerummet, nøglen i og dreje til on, så var airbagen klar til brug. Dette skal vi huske at fortælle ved Avis, når vi afleverer bilen. På et tidspunkt kom vi forbi en stor overdækket arena, sikkert tyrefægterarenaen.

Der er mange oliventræer i snorlige rækker på bjergsiderne. I dette område er jorden meget lys grå, beige eller næsten hvid. Temperaturen var kun 10 grader, men den stiger hurtigt. Lidt over 10 holdt vi et kort fotostop kort før Rio San Juan med udsigt til olivenlunde, der voksede i rød jord. På et tidspunkt var der en speciel vej for lastbiler til Cordoba. Vi har set mange skilte med en ko på vejen, men vi har slet ikke set køer overhovedet, heller ikke på markerne. Lidt senere kom vi forbi en fabrik, der producerede ”Virgin olive oil”. Vi har spekuleret lidt over, hvordan man plukker oliven? Alle oliventræer bugnede med oliven, så de skulle snart høstes. I dette område i Cordoba provinsen er der både olivenlunde og vinmarker, og vi så mange steder nyplantede oliventræer med indpakning om det nederste af træet, sikkert mod gnavere. I dette område var der mange planteskoler med oliventræer og jorden havde rigtig mange farver, der spillede i hvid, grå, beige, rød og bordeaux, rigtig smukt. Ved Castro de Rio nær Villa Servantina holdt vi et kort fotostop ved en smuk udsigt. Kort efter holdt vi igen, da vi kom forbi ”Muebles de olivo”, Der lå rigtig mange planker, som blev brugt til oliventræs møbler.

Lidt senere kunne vi i det fjerne se en borg og en hvid by, Espejo. På en bar mark, gik en hyrde med en stor flok får, og et sted så vi en storkerede med 1 stork.

På slaget 12 holdt vi ved Hotel Selu i Cordoba. Godt vi havde GPS'en til at vise vejen dertil. Vi holdt på gaden udenfor hotellet, og vi spærrede ganske vist trafikken i den blinde gade, men det var de vandt til. Receptionen havde svært ved at finde vores booking, men det lykkedes dog efter et stykke tid at finde værelse 109 til os. Værelset ville være klar fra kl. 14. Chaufføren, der holdt foran os ville gerne have os til at flytte bilen, så han kunne komme videre i sit arbejde. Vi blev henvist til kælder parkeringen. Her sad vi i bagklappen og spiste vores frokost, og derefter var vi klar til at gå ud i byen at se os om.

Cordoba var i tidernes morgen hovedstad i arabernes al-Andalus, først som et emirat under kalifferne i Damaskus og senere som et uafhængigt kalifat. Her byggede muslimerne datidens største moské, som var et af middelalderens mest imponerende bygningsværker. I år 1236 generobrede de kristne området og Cordoba forfaldt stille og roligt.

Vi gik hen for at se den store moské-katedral, La Mezquita, som blev påbegyndt i år 780. Inden vi kom ind i moskéen, gik vi gennem en stor patio med oliventræer og citrus træer, idet planter var en vigtig del af den mauriske arkitektur. Det var et kæmpe bygningsværk, ca. 14.000 m2 under tag og i alt 23.000 m2. Selvom den er mindre imponerende udefra, har dens indre en slags eventyrlig skønhed med mange slanke søjler i lige rækker, der bærer dobbelte buer i røde og hvide farver. Der var oprindeligt 1293 søjler, men efter de kristne ombygninger af moskéen, er der nu kun 856 søjler tilbage. Lofter og vægge og små sidekapeller er smukt dekoreret med billeder, glasmosaikker og udskæringer. Da vi syntes, at vi havde set alt i moskéen, opdagede vi, at vi slet ikke havde været

inde i midten, og her i denne orientalske atmosfære er der en katedral, som stammer fra det 16. århundrede. Alle steder var der meget guld, imponerende smukt. Vi var også inde at se katedralens skatkammer med smukke eksempler på barokkens sølvmedekunst og krucifikser i elfenben. Porten var speciel med dørhammeren så højt oppe, at jeg i hvert fald ikke kunne nå den. Vi brugte 2 timer på at se det hele, og billetterne kostede 10€ pr. stk.

Ude på gaden kom mange hestekøretøjer. Nogle heste havde almindelige hestesko på, men andre havde en anden slags blødere sko på, så de nemmere kunne stå fast.

Herefter gik vi en tur ned til floden, og nød udsigten, og så kom vi til at trænge til en is. På denne isbar var isen, vi fik ikke så god – den havde vist været tøet lidt op et par gange. Vi blev enige om, at det sikkert var ved at være sidst på sæsonen.

Herefter gik vi lidt videre i de hyggelige gader, og vi kom til Museo de Bellas Artes, som ligger på Plaza del Potro. På pladsen står der et fint springvand med et hingsteføl på toppen. På Museo de Bellas Artes, der blev oprettet i 1844 var der gratis adgang for europæere, helt fint. På museet var der mange malerier af forskellig art, buster og statuer af lokale kunstnere. I den lille gårdhave var der nogle appelsintræer og forskellige planter langs stierne. Stierne i gårdhaven var flot dekorerede med mønstre af hvide og sorte sten.

Det må have været et stort arbejde at lave disse dekorative stier rundt omkring. Der var endnu et museum i gården, men det fravalgte vi. I et hus ude ved torvet var der en udstilling om flamencoens historie, Centro Flamenco Fosforito, meget spændende. Vi gik videre og kom til Plaza de las Canas, og i en bygning havde der været marked, Mercado de la Corredera, og der var nu ved at blive gjort rent, ærgerligt, at vi kom for sent til at opleve dette scenarie. Lidt efter kom vi til Plaza de la Corredera, som stammer fra det 17. århundrede. Tidligere har pladsen været brugt til cirkus og tyrefægtning. Der var rigtig mange restauranter og cafeer på pladsen, hyggeligt. Herefter gik vi videre hjemad og kom forbi nogle søjler

ved en udgravning ved rådhuset. Da rådhuset skulle udvides i 1950'erne, opdagede man resterne af et stort anlagt tempel fra romertiden, som var opført ca. 100 år efter Kristi fødsel. Templet, som har været i marmor, blev delvis restaureret, så man kan danne sig et indtryk af, hvordan det har set ud. De originale dele fra det oprindelige tempel er fundamentet, trapperne, alteret og rester af søjler, men de søjler, der ses i dag og det meste andet, der er højere end gadeplan, er rekonstruktioner. Alligevel var det imponerende at betragte det flotte anlæg, som ligger i en næsten lige linje mellem Plaza de la Corredera og Plaza Tendillas. På plaza Tendillas var der et flot springvand med en hest og en rytter.

Herefter gik vi hjem på hotel Selu for at få vores værelse og få vores bagage op fra bilen. Det var et stort 3 sengs værelse og alle senge stod hver for sig, så vi rykkede hurtigt 2 senge sammen. Efter en kort pause forlod vi igen hotellet og gik op til den nærliggende have/park, hvor vi gik i retning af bymuren. Langs vejen stod der mange appelsintræer med grønne frugter. Vi tog et par nedfaldne appelsiner med os. (Vel hjemme igen fandt vi ud af, at de indeholdt en **stor** mængde kerner). Vi fortsatte langs bymuren og et lille vandløb til Taberna El Olivo, hvor vi nød en øl og en sangria, og hertil fik vi serveret lækre oliven. I nærheden af floden mødte vi mange hestevogne. En ekvipage i kostume kom gående sammen med en meget smuk hvid hest. Vi kunne ikke lige greje, hvor han skulle hen. Vi gik videre og kom ned til moskéen, som nu var oplyst. Her mødte vi et par fra Australien, som vi tog billeder af. Herefter gik vi over broen, meget flot i aftenbelysning. Vi så en del sølvhejrer, både stående i floden og flyvende flokke, men vi kunne ikke se de gule fødder, som Ejner havde fortalt os om. ☺

Ved 20.30 tiden var vi ved at være godt sultne og vi gik på Taberna Corredera på Plaza Corredera at spise. Der var en hyggelig stemning på torvet, hvor mange unge hyggede sig i store grupper. Efter et stykke tid fik vi 1 portion, vi troede, at vi havde bestilt 2, nå, selvom vi sagde det til tjeneren, skete der ikke mere. Vi delte og tænkte, at vi kunne gå et andet sted hen at få en dessert. På Casa Miguel fik vi churros med chokolade, rigtig lækkert. Vi var hjemme igen ved 22-tiden efter endnu en oplevelsesrig dag.

Dagens skridt: 15.972.

Torsdag den 12. oktober

Vi fik en rigtig god morgenmad med bacon og røræg og churros. Kaffen og theen var ikke noget at råbe hurra for, derimod var deres cacao god. Det var en meget stille morgen i restauranten. Der sad nogle russere lidt bag os, og vi var imponerede over, hvor meget de kunne sætte til livs og det helt uden vodka.

Omkring kl. 9 gik vi fra hotellet mod Palacio de Viana. Vi gik gennem en lille park, Plaza de Colon, så vi ledte efter en statue af Columbus, men de lokale fortalte, at det bare var navnet på en plads og

at Columbus aldrig havde været der. Parken var fyldt med mange smukke planter, og den store flok duer var helt hvide. Vi så også nogle drosselfugle med en grå krave om halsen. Ved en kirke lidt tættere på Palacio de Viana blomstrede de flotteste bougainvillea i flere farver.

I dag er slottet et museum, hvor man kan beundre smukke kunstværker og mosaikker, der tidligere var ejet af Marquis'en af Viana. Den største attraktion er dog uden tvivl de fantastiske gårdhaver. Det har været aristokratiske familier, som har beboet Palacio de Viana, og gennem generationer er det blevet omdannet til et renæssanceslot. Da slottet blev sat til salg i 1980, kom det til at høre til Cordobas kulturarv og blev lavet til museum. Vi valgte at gå ind at se gårdhaverne, da den næste rundvisning i gemakkerne var så sen, at vi til den tid skulle være ude af hotellet. Der var 12 forskellige patioer (gårdhaver) med hver deres helt egen særlige stil og funktion. Palmer, appelsintræer, vinstokke, planter, klatrende buske og små bassiner giver en helt særlig oplevelse af indtryk og dufte. I en af patioerne var der tremmer ud mod gaden, så alle, der gik forbi, kunne få et lille kig ind i den smukke patio. Herefter gik vi tilbage til hotellet for at hente vores bagage og vores bil, og kl. 11.50 var vi klar til nye oplevelser.

Bilens tæller stod på: 20.880 km.

Der var nu 25 graders varme, og så fik vi lige 20 dråber på forruden.

På vej mod Sevilla stod der en kæmpe tyr på en bakke, en slags vartegn, vi så lignende udsmykninger flere andre steder.

I midtterrabbatten var der hvide og røde nerier, meget flot, desværre kunne man ikke stoppe for at tage nogle aflæggere. På vejen så nogle hvide totter flyve rundt, og vi snakkede om, at det kunne ligne bomuld, og på et tidspunkt så vi en lastbil komme kørende med et net over en last, der godt kunne ligne bomuld. I et fladt område var der en stor solcellemark, og lidt senere så vi en stor fugl med splithale, men vi kunne ikke artsbestemme den.

I udkanten af Sevilla kom vi forbi en stor bomuldsmark, så det må have været bomuld, som blæste rundt på vejen tidligere på dagen. På et tidspunkt så vi en underlig søjle, hvor der var ligesom en flamme på toppen. Ved 13.30 tiden kørte vi ind til Lidl at købe lidt til frokost, også her holdt vi frokostpause ved bagsmækken på bilen. Derefter skulle vi finde vores hotel, og det viste sig, at vi kørte efter det forkerte, så vi kom på sightseeing i bymidten i de meget smalle gader. Det gjorde det bestemt ikke bedre, at alle folk var ude at fejre Columbus' opdagelse af Amerika i 1492.

Ca. 14.50 ankom vi til hotel Catalonia Giralda. Vi parkerede ved hotellet, og tjekkede ind på værelse 107, og derefter skulle vi flytte bilen i P-kælder. Det var lidt snørklet at finde derhen, da vi kort før lysreguleringen skulle dreje til højre og derefter igen til højre, og på en pille skulle vi trykke på port-åbneren. Vores værelse var rigtig flot med brusekabinerum og toiletrum. Vores seng så meget lækker ud med en meget tyk madras. Håndvasken var inde i værelset, og det var desuden muligt at lave kaffe og the.

Lidt over kl. 16 var vi omklædte og klar til at gå i byen. Vi fandt bymuren og ledte efter Basilica de la Macarena med den smukke Madonna. Da vi kom til kirken, (bygget i 1949) var den lukket, men da der samlede sig en del mennesker udenfor, tænkte vi, at der måske skulle foregå et eller andet. Lidt i 17, kom et par mænd og låste op ind til gården, så vi fotograferede den flotte kirke. Vi gættede på, at kirken ville åbne kl. 17, og ganske rigtigt. Vi var nogle af de første, der efter Anne-Maries og Ejners anvisninger tog trappen til højre, hvor vi kom om på bagsiden af Madonna Macarena. Imponerende smuk. Da vi gik tilbage til kirkerummet fik vi udleveret et lille billede af Macarena, og Bent gav 1€. Nede i kirkesalen tog vi mange billeder af den smukke Macarena, som en gang om året bliver båret rundt i et større optog. Trods gentagne henstillinger til stilhed i kirken, blev dette slet ikke overholdt af turisterne. Basilicaen støder op til 1200-tals kirken, Iglesia de san Gil, hvor madonnaen blev opbevaret indtil 1936.

Herefter travede vi hen til marmorsøjlerne i den sydlige ende på Alameda de Hercules. På toppen af søjlerne tronedede statuer af Hercules og Julius Cæsar. Vi så yderligere 2 marmorsøjler i den anden ende af gaden. Boulevarden havde mange træer i midterrabatten. Gaden var ved at blive heget ind og der var opstillet flere tribuner, da der skulle være fest og musik om aftenen. Det er et livligt område med mange restauranter, barer og thehuse i marokkansk stil, så vi gik på Mercado de la Sureña, hvor vi fik en forfriskning, mens vi kiggede på folkelivet i gaden. Derefter fortsatte vi ned til floden, som vi fulgte et langt stykke, og her plukkede jeg et par forskellige nerier, så det bliver spændende, om de kan overleve og måske blomstre næste år. Langs floden er der blevet et meget stort frirum til aktiviteter efter at Sevilla's banegård blev flyttet længere væk fra bymidten i forbindelse med sidste verdensudstilling.

Også i dag så vi et brudepar.

Vi var efterhånden ved at blive sultne, så vi var på udkig efter et spisested. På et lille torv oplevede vi flamenco, danset af en meget slank ung mand og en kvinde. Flot. Det med at finde et spændende spisested var ikke så let, så vi var næsten hjemme ved hotellet, før vi endte på Cafe/Bar Lartesava, hvor vi delte en stor portion nachos og til dessert fik vi varm gedeost med syltetøj og nødder. Jeg var lidt spændt på

desserten, da jeg ikke er vild med gedeost, men det smagte faktisk rigtig dejligt. Appelsinerne er stadig grønne, så vi samlede et par små nedfalds appelsiner op. Vi havde ikke langt hjem, da hotellet lå i nabogaden. Dagen blev afsluttet med en kop kaffe og the. Dagens skridt 22.404.

Fredag den 13. oktober

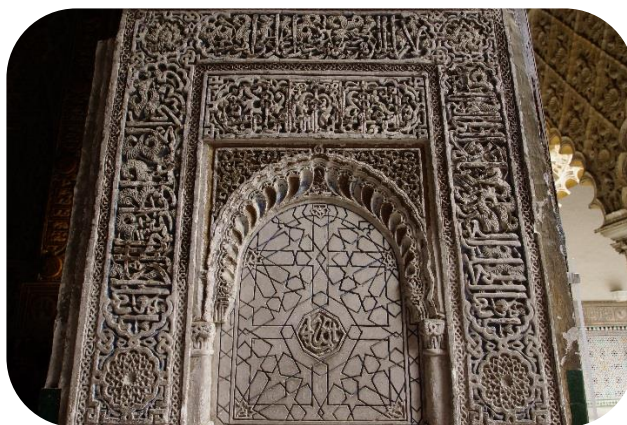
Det var en flot brusekabine, vi havde, med forskellige brusere, spændende.

Morgenmaden var også rigtig lækker.

Vi gik hjemmefra allerede kl 8.45, og vi valgte at gå gennem en lille park med store træer, der lignede en slags gummitræer med kapoklignende rødder, men de havde ikke kapok-lyden. Derefter bevægede vi os gennem det jødiske kvarter. Her så vi nogle påfugle spankulere rundt på murene. Herfra kunne vi se Katedralen. Ca. 9.25 stillede vi os i kø

til Alcazar og ca. en time senere var vi inde på paladset. Der var 3 køer udenfor paladset. En til guidede ture, en til forudbestilte billetter og så den sidste til ikke bestilte billetter. Det var en stor oplevelse at gå rundt i Alcazar, hvor der var rester af en oldkristen kirke, gotiske bygninger, en arabisk borg fra 700-tallet, et arabisk slot fra 1100-tallet og kristne kongers tilføjelser i 1200-tallet. Der var mange buer med snirklede arabiske ornamenter, mosaikker og mønstre. Det pompøse Casa de la Contratación, hvor Sala de Audiencias stadig bruges af det spanske kongehus, var rigtig spændende. Det var også i denne sal Columbus blev modtaget efter sine rejser til det nye land, Amerika. I paladset var mange smukke patioer med smukke blomster og ude i den smukke park med terrasser, fontæner og pavilloner spankulerede flere påfugle rundt. Fra alle rum var der udsigt til spændende patioer. Kuplen i ambassadørernes sal var storslået udsmykket med udskåret og forgyldt træværk.

Udenfor blev flere brudepar fotograferet med udsigt til paladset..

Da der var stor kø ved katedralen, ville vi finde lidt frokost et sted i nærheden, men først var vi inde at se en sidekirke til katedralen. Vi spiste frokost på Puerta del Bautismo. Det var en lille Cafe, og her var betjeningen ikke særlig hurtig. Nogle, der kom senere end os, fik serveret først. Endelig fik vi vores mad, og da vi ville betale, skete der ikke mere. Vi gik derfor ind til skranken, og de havde lidt svært ved at finde ud af, hvad vi skulle betale. Den unge tjener undskyldte, men hun skulle lige snakke med chefen, derfor glemte hun os.

Hestevognene transporterede et væld af turister rundt i byen, og nogle gange slog hestenes hove gnister på de toppede brosten. En del heste havde dog fået hestesko af et blødere materiale, så de bedre kunne stå fast.

Nu var køen til Katedralen væk. Santa Maria de la Sede er verdens største gotiske katedral og den 3. største katedral i verden. Skibet er 76 meter bredt og 136 meter langt. Længden svarer til halvanden fodboldbane af normal størrelse. På de højeste steder er der 56 meter fra gulv til loft. Bygningen var oprindeligt en muslimsk moské, som blev bygget af araberne, der herskede over Sydspanien i adskillige århundreder fra år 711 og frem til omkring 1400-tallet. Men i 1401 satte lokale bygherrer sig for at ombygge moskéen til en kristen kirke af uhørt størrelse og uset pragt, og ombygningen varede over 100 år, idet katedralen først stod færdig i 1506. Det overdådige interiør består blandt andet af farvestrålende glasmosaikker og kunsthåndværksfulde træskæringer. Det mest imponerende er dog kirkens altertavle, der med sine 18 gange 20 meter er verdens største. Den rummer 36 scener fra Jesu liv og over 1000 figurer, og mængden af guld på tavlen må alene være en formue værd. Katedralen rummer desuden en uhyre kostbar samling krucifikser, kandelabre, kalke, smykker og andre kirkelige relikvier, der dokumenterer den katolske kirkes enorme rigdom, som kulminerede under Spaniens guldalder fra 1500- til 1700-tallet. I katedralen er der også det enorme gravmonument, der siges at indeholde de jordiske rester af Christoffer Columbus.

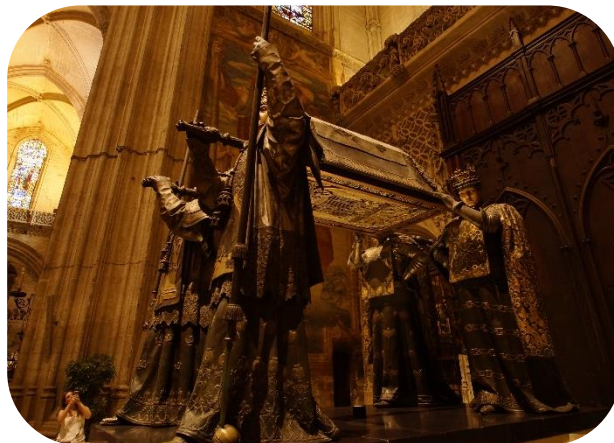

Columbus døde i 1506 og har været begravet i Den Dominikanske Republik, i Cuba og siden flyttet til Sevilla. Kirketårnet har en lige så interessant fortid, idet det oprindeligt var en minaret til den daværende moské. Minareten stod færdig i 1198 og er siden blev ombygget og forhøjet flere gange, hvorunder kristne symboler har afløst de muslimske, ligesom et klokketårn er blevet tilføjet. På toppen af klokketårnet, 93 meter højt, troner en stor vejrhane, Giraldillo.

Kirketårnet er opkaldt efter vejrhane og kaldes La Giralda. Orangegården er et lille udendørs

indelukket område, og da det i fordums dage var en moské, vaskede de besøgende hænder og fødder i gårdens fontæne, inden de trådte ind i katedralen.

Herefter gik vi ud til Plaza de Espana, hvor vi startede med at få en is, mens vi nød udsigten, og vi så flere brudepar med brudepiger og svende. Det ene par havde et lille orkester og dansede til spanske toner. Plaza Espana blev bygget i 1929 i forbindelse med Verdensudstillingen, hvoraf den spansk-Amerikanske del blev afholdt i Sevilla og den mere Internationale del foregik i Barcelona. Her ved pladsen så vi mange forskellige transportmidler: hestevogne, æsel med kærre til børn, sejlbåde, cykelvogne med plads til 2-6 personer og segways. På den halvrunde plads var der en lang bygning på halvdelen af rundingen afsluttet i hver ende med et stort tårn. Ude i midten var der et

stort springvand. Efter at have travet rundt og kigget på bygningerne og nogle af rummene med udsigt ned til pladsen dyppede vi fødderne i springvandet ligesom flere andre turister gjorde. Åh, hvor dejligt at få kølet fødderne lidt af, inden vi travede videre langs floden til Puente de Triana.

Ved Mc Donalds lånte vi et toilet, men det var med kode så kun kunderne kunne bruge det, så vi måtte snyde os ind. Lidt længere fremme måtte vi gå gennem en irsk restaurant, hvor der blev røget vandpibe til meget høj Rolling Stones musik. Herefter kom vi forbi tyrefægterarenaen og videre op i byen ad Reyes Catolicos til Abaceria, hvor vi fik en forfriskning. På Plaza de la Encarnación ligger Sevillas nye attraction, svampene. Her legede børn og unge på skateboard. Det var også muligt at komme op at gå ovenpå svampene, men køen var temmelig lang, så det blev fravalgt. Herefter gik vi videre til kirken fra i går med madonnaen, da vi havde fået et tip om den gode Restaurant Pastero, der lå lige ved siden af. Vi var der ved 19.30 tiden, og da var personalet først ved at stille borde op til de åbnede kl. 21. Vi gik videre og undersøgte flere steder, men det var mest cafeterier. Vi endte på Da Pino, hvor vi bestilte pizza, øl og juice. Min juice var hjemmelavet og rigtig lækker. Pizzaerne var store, så vi blev tilbudt at få resten med hjem på hotellet, men det fravalgte vi.

Da vi kom tilbage på hotellet, skrev vi postkort til Berith, Sander og Henrik, mens vi nød en kop the og kaffe.

Dagens skridt: 22.821.

Lørdag den 14.oktober

Bilens tæller stod på: 21.036 km.

Det havde været en meget varm nat, så Bent var oppe at slå aircondition til omkring kl. 03.30. Da vi gik ned til morgenmad, var restauranten helt tom, og tjenerne var ved at lægge nye duge på. Vi blev i stedet vist ovenpå til luksus morgenmad. Det hele virkede helt nyt. Flere gange kom personalet ud med håndbogen om det nye køkken i hånden, og de studerede de nye kogeplader for om det hele virkede. Vi var de eneste i restauranten i meget lang tid.

Lidt i 9 havde vi pakket og var klar til afgang, og i receptionen fik vi betalt for garage leje, 2 x 15€. Inden afgang var vi lige i morgenmadsrestauranten at skære skiver af vores rugbrød.

Vi kørte i retning af Laguna de Fuente de Piedra. Vi så rigtig mange olivenlunde og mange nye tilplantede marker. På et tidspunkt så Bent en ræv eller en ulv lunte over vejen. Vi kom også forbi en hyrde med en stor flok får. I dette område voksede der mange agaver i midterrabatten, og her kørte vi et stykke langs jernbanen. 26 grader, dejligt.

Vi holdt et fotostop for at tage billede af en hvid by, Estepa, hvor der lå en borg i tilknytning til byen, meget smukt.

Efterhånden kom der flere buer i landskabet samt en del vindmøller og farven på jorden varierede fra lys til rød.

Jeg blev færdig med at strikke karklud og gik i gang med at strikke et sjal/slumretæppe i rester fra strømpegarn.

Ca. 10.45 ankom vi til Visitor Centre ved lagunen. Desværre var der meget få flamingoer, da denne del af lagunen var meget lavvandet, og desuden var der hegn og store træer, så det var svært at komme tæt på de få flamingoer. Der kom en flok store måger og landede blandt flamingoerne. Vi tænkte, at vi måtte kunne komme tættere på ved at køre længere ud af vejen nær søen. Nær en gård gik nogle arbejdere og lagde net ud under oliventræerne, og så gik de i gang med at plukke oliven med en speciel ”saks”. I dette område var olivenhøsten på sit højeste. Her havde mange af oliventræerne røde stammer. Mændene fortalte på spansk, at vi ikke kunne komme ned til lagunen ved gården. Herefter kørte vi mod Malaga, og vi oplevede at vejskiltene også stod på arabisk. Vi fravalgte at køre på betalingsvejen.

Vi kørte langs floden i et område med mange klipper. Det har været nemt at lave vejen her – den skulle bare følge floden gennem dalene.

Efterhånden nærmede det sig frokosttid, og der var et skilt med p-plads med bæk, men bænken manglede og det lignede mest en losseplads, så vi kørte videre.

Kl. 13.20 ankom vi til Hotel Parasol Garden i Torremolinos, hvor vi fik værelse 308. Vi har en lille smule udsigt til havet og swimmingpoolen fra vores altan. Vi spiste vores frokost på altanen i dejligt vejr. Derefter gik vi ned til poolen for at slappe lidt af samt læse lidt (Kvinderne fra Thy samt om Andalusien). Pludselig begyndte det at regne, så vi søgte ly under nogle parasoller.

Heldigvis var det kun en kort byge. Ved 17-tiden gik vi langs stranden ind til byen, smukt med palmer ved stranden. Selvfølgelig var der også mange restauranter, og her blev der grillet ansjoser og andre fisk i nogle både ved restauranterne. Vi nød en is med udsigt til havet. Derefter gik vi videre, og vi kom til gaden/trappen, hvor der blev solgt alt muligt, især var der mange lædervarer. I hovedgaden Calle san Miguel var der mange fristelser. Vi gik en tur i området, drejede t.v. for enden af hovedgaden og igen t.v. i en smuk rundkørsel (noget med flotte blomster og skulpturer), og så kom vi ind mod centrum igen. Vi holdt pause på en stenskulptur med udsigt til Hotel

Servantes, hvor Anne-Marie og Ejner havde boet. På denne plads var teltet fra nationalfesten endnu ikke pillet ned. Hotel Servantes skulle være det største hotel i Torremolinos.

Herefter gik vi hen at bestille bord på den kinesiske Miramar cocina asiatica. Vi satte os overfor Miramar på Bodegon El Marques, hvor vi fik en forfriskning. Lige overfor bodegaen lå Blanc du Nil, en butik med ene hvidt tøj til både mænd og kvinder. Der var rigtig meget spændende tøj. Jeg tegnede en hvid blondejakke af, så nu må jeg se, om jeg kan få syet sådan en i det nye år. Mens vi nød vores forfriskning ringede kirken hvert kvarter, men det holdt heldigvis op igen. Vi gik herefter op på den kinesiske, hvor vi fik plads i vinduesterrassen, ligesom vi ønskede os. Vi bestilte en menu med kinesiske forårsruller, indbagte kæmperejer og and med appelsin. Mens vi spiste, nød vi at kigge ud på de mange mennesker på gaden. Vi sluttede af med kaffe og the og kunne tage resterne af vores rødvin med os. Derefter gik vi hjem ad

vejen med alle trapperne. Nede ved stranden var der nu kommet lys i det flotte sandslot, som en kvinde havde lavet. Der stod, at det kostede 1€ at tage billeder. Længere henne ad vejen var der en kunstner, der spraymalede fine billeder. Der var rigtig mange hække med hawaii-blomster i alskens farver langs vejene. Mange steder har vi set Berith's velduftende plante med gule og røde blomster. Kort efter var vi hjemme på hotellet igen. Vi observerede, at Ferrarien, der holdt ved hotellet, da vi gik ind til byen, var kørt igen.

Dagens skridt: 12.680.

Søndag den 15. oktober.

Bilens tæller stod på: 21.253 km.

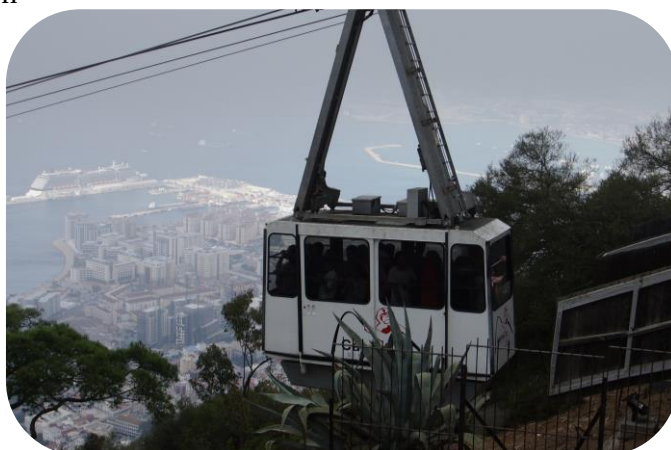
Lidt før kl. 8 stod vi klar til morgenmad, men vi var tidligt på den, da de først åbnede kl. 8.00. På dette tidspunkt stormede franskmændene ind, skubbende og var ligeglade. Buffeten virkede rodet. Der var kaffe et sted og the et andet, og frugten var kedelig. Inden vi kørte fra hotellet, var vi nede at skære nogle skiver af vores rugbrød.

Lidt over 9 kørte vi fra hotellet i retning mod Gibraltar gennem Marbella, Estepana og La Linea de la Concepcion. Vi skulle lige have fyldt lidt brændstof på bilen, hvorefter turen gik videre. På bjergsiderne voksede der mange fyrretræer. Yuccapalmerne var desværre næsten afblomstrede. Tæt på vejen lå et stort stenbrud. I vejsiderne groede der mange flotte blå snerler. Kort før Gibraltar så vi en stor flok græssende kvæg. Vejret var desværre meget skiftende fra overskyet til lidt sol, så klippen var desværre indhyllet i skyer. Vi skulle gennem paskontrol, så vi kørte lidt rundt for at finde det rigtige sted at komme ind. Det lykkedes os at finde en p-plads lige ved svævebanen til klippen. Jeg fandt pladsen og ventede på, at Bent skulle komme med bilen. Det viste sig, at det var gratis at parkere om søndagen på pladsen lige under svævebanen. Vi iførte os lidt mere tøj, da det var noget køligt. Gibaltars klippe knejser 426

meter op af havet. Klippen ligger strategisk godt, hvor Middelhavet og Atlanterhavet mødes. Formelt blev Gibraltar en britisk kronkoloni i 1830. Trods stort spansk pres ønsker de fleste af Gibraltars borgere at forblive under den engelske krone. Vi tog med svævebanen op til toppen af klippen. Mens vi ventede på at komme med svævebanen, hørte vi en guide fortælle om, at man ikke måtte fodre aberne, og at det ville koste 4.000 pund at blive taget for at fodre dem. Der var også flere plakater, hvor det stod. En flot tur med svævebanen, og her blev der også fortalt forskellige ting om Gibraltar klippen, men en tysk turist snakkede så højt, at det var umuligt at høre noget, så derfor råbte Bent: Ruhe! Det virkede. Så snart vi kom op på toppen, sad de vildtlevende berberaber og hyggede sig på muren ved svævebanen. Vi skulle virkelig passe på vores ting, da aberne er meget kløgtige. En abe sprang op på ryggen af en ung pige, lynede hendes taske op, tog en pose frugt, og det hele gik bare lynende hurtigt. Der lever omkring 150 aber på klippen. Gibraltar klippen er opkaldt efter den arabiske hærfører Tarik ibn Ziyad (Gibr al-Tarik, Tariks bjerg), der i 711 stod i spidsen for den arabiske invasion af Spanien.

Der var også mange minibusser, der tilbød ture op på klippen. En af buschaufførerne stod med en abe på armen og tilbød at gæsterne også kunne prøve. Vi holder nu på, at aberne er vilde dyr, som vi skal passe på i deres naturlige miljø. Der var flere steder, hvor de blev fodret. En turist havde givet en abe en stor portion risret – det er bestemt ikke abemad, og så blev det i hvert fald ikke håndhævet det med, at man ikke måtte fodre aberne!!!! Da en af minibusserne holdt for at kigge på aber og udsigt, satte en af aberne sig op på siddespejlet og tissede ned ad bilen. Flere aber sad også på taget af de holdende biler. En af bilerne havde sat 2 plastik brilleslanger fast ved vinduesviskerne, for at aberne ikke skulle pille i bilens gummilister mm. Efter at have gået en tur og kigget ved de forskellige udsigtspunkter, tog vi svævebanen ned igen. Vi kørte herefter ad en meget smal vej til udsigtspunktet Europe Point. Her lå der en moske, og der var en flot udsigt over havet, og vi kunne se et containerskib fra Mærsk. På tilbagevejen skulle vi hele vejen rundt om klippen og en anden vej tilbage til byen. Netop som vi kom dertil, hvor startbanen skulle krydses, blev bommene lukket ned, startbanen blev fejlet, Bent hoppede ud af bilen med kameraet, og så kom der 1 fly og landede og et andet lettede. Bent var rigtig glad for denne oplevelse. Så kom vi til paskontrollen, og vi var heldige, at der var

grønt lys. Vi havde ellers hørt, at tolderne var meget skrappe. Det var efterhånden blevet istid ved benzintank La Linea, og her så vi en flot sølvfarvet Ferrari. En times tid senere var vi i Cor supermarket i Costa del Sol at købe vand. Vel hjemme på hotellet, slæbte vi alt fra bilen op på værelset, så vi kunne få pakket til hjemturen. Vi ville lige ned på stranden at nyde solens sidste stråler i de dejlige bølger, dog nøjedes vi med at soppe i strandkanten. Efter en times tid gik vi tilbage på hotellet, hvor vi klædte om til at gå ned i byen at spise. Vi fandt et sted langs vejen, restaurant Hawaii, som havde lidt udsigt til havet, og vi kunne høre bølgerne rulle. Dagens menu var store rejer, grillspyd samt whisky is/creme brulé. Inden vi forlod restauranten var jeg så heldig at få en dækkeserviet med Malaga provinsen som motiv. Dagens skridt: 17.590.

Mandag den 16. oktober

Bilens tæller stod på: 21.508 km.

Vi stod tidligt op og fik pakket det hele. Vi pakkede også lige en pose med tøj til, når vi kom til Lise i løbet af natten. I dag var morgenmaden lækker med frisk frugt og churros.

Kl. 9.00 var vi klar til afgang fra Hotel Parasol Garden. Dagens udflugt gik til Ronda. På et tidspunkt så vi en flok store fugle flyve lidt væk fra vejen. På en bakkekam stod der en hel masse vindmøller. Vegetationen på bjergsiderne var fyr, cypres, bladkaktus/figenkaktus, olivenlunde, citrus lunde og kålmarker. De fleste marker var efterhånden ved at være efterårs pløjede eller harvede. Vi så også flere flokke geder, får og kvæg med deres respektive hyrder.

Omkring kl. 10.40 ankom vi til Ronda, hvor vi parkerede nær kirken. Vi gik gennem en lille park til et udsigtspunkt, hvor udsigten til den dybe slugt var lige ved at tage pusten fra os. Floden Rio Guadalevin deler byen i 2, hvor slugten mange steder er omkring 100 meter dyb. En del af den gamle bymur fra arabertiden er delvist bevaret. Den sydlige byport Puerta del Almocabar står der stadig med sine massive tårne og vidner om

svundne tider. Vi gik hen til den gamle bro fra 1793 og kiggede ned til floden dybt nede, og her så vi mange duer flyve frem og tilbage. Forinden var vi kommet forbi tyrefægterarenaen, som er Spaniens ældste fra 1785, og her omkring var der en del vejarbejde. Herefter fortsatte vi ad toppede brosten og smalle veje gennem den gamle bydel. Vi gik ind at se Banos Arabes (de arabiske bade), som er et af de bedst bevarede levn fra den arabiske periode.

Sollyset trænger ind i badene gennem små stjerneformede huller i kuplerne, hvilket giver et meget smukt lys. Derefter vandrede vi ad små stier og trapper og gennem spændende haver op til byen igen. I gaderne kom vi forbi mange butikker, hvor de havde skinker hængende i loftet. Inden vi forlod byen, hyggede vi os på en lille Cafe med en lækker sandwich.

Bent havde en ide om, at han ville ned i dalen at kigge op på byen, så derfor måtte vi jo prøve at

finde en vej ned i dalen. Efter at have kørt lidt rundt, fandt vi vejen til Malina, men jeg var ikke helt tryk, da det var en meget smal vej. Vi kørte dog fint ned ad den stejle vej, og heldigvis mødte vi kun 2 biler i modsat retning. Vi fik da også taget nogle flotte billeder op mod byen højt oppe. Heldigvis kørte den lille bil fint op til byen igen, og herefter satte vi kursen mod Malaga lufthavn.

Igen mødte vi nogle hyrder med deres fåreflokke. På vej mod Malaga så vi en sjov bil med skibsfront. Vores bil skulle lige tankes, inden den skulle afleveres, og da vi var i god tid, kørte vi ned til floddeltaet i håb om at se nogle flamingoer. Vi gik langs floden og gennem rørskoven, men vi så ingen flamingoer. I stedet fik Bent øje på 3 flodskildpadder. Vi så også en fiskehejre og nogle små fugle som hang på hovedet i buskene langs floden. Da vi kom hjem og kiggede på billederne af fiskehejren, sad der også en flok flodskildpadder lige ved siden af den. Vi havde taget nogle sharonfrugter med, og dem spiste vi med udsigt til floden og de mange oliepalmer der.

Lidt over 17 fortsatte vi turen til lufthavnen, og vi fandt hurtigt stedet, hvor Avis biler skulle afleveres. Vi tømte bilen og skulle lige have de spiste vi cæsarsalat og revelsben.

Desværre var vores fly ca. ½ time forsinket fra København, og vores afgang sidste ting rokeret om i kufferterne og have dem låst. Jeg tjekkede lige en sidste gang inde i bilen, og her var jeg så heldig at finde mit garnnøgle under sædet. Midt i det hele dukkede Avis medarbejderen op, og han fandt bilen i den skønneste orden. Vi fortalte lige at airbaggen i højre side havde været slået fra, og vi bad Avis checke bilen bedre en anden gang. Den havde muligvis været lejet ud til en børnefamilie sidst.

Bilens tæller stod på: 12.740 km.

På vej til afgangshallen mødte vi nogle schweizere, som havde problemer med at finde vej.

Vi fik checket ind, 17,5 og 18 kg bagage. Herefter gik vi til sikkerhedskontrollen, drak vores vand og smed flaskerne ud. Nå, nogen havde vand med, og det blev checket i en speciel scanner. Det var efterfølgende meget svært at købe vand i lufthavnen! På Sportsbar og Grill blev tilsvarende forsinket. Normal afgang kl. 20.40. Vi ankom til København kl. 0.45, hvorefter vi ringede til Lise.

Vi fik hurtigt vores bagage, og i løbet af en god halv time, kl. 02.00, ankom vi til Svogerslev hos Lise. Vi skulle bare lige kigge på de små og store misser, og derefter have redt vores seng, og så måtte vi snakke videre om nogle timer, når vi var friske igen.
Dagens skridt: 17.590.

Tirsdag den 17. oktober

Vi stod op omkring kl. 8.30. Da vi sad og spiste morgenmad, lagde Lise mærke til, at solen havde en ekstra stærk rød farve, så Bent var ude at tage nogle fine billeder. Da vi kom hjem, fandt vi ud af, at det hang sammen med at orkanen Ophelia førte røgpartikler fra skovbrande i Portugal nordpå sammen med sand fra Sahara. Et meget smukt syn.

Jeg var så heldig, at Lise gav mig en aflægger af en hvid høstanemone med hjem. Efter havevandring gik vi en dejlig lang tur rundt om de 2 søer ved grusgravene i Svogerslev. Bent havde kamera med, så han sakkede af og til bagud. Vi så bl.a. en meget flot stor edderkop.

Efter en sen frokost begav vi os hjemad. Kl 19. ankom vi hos Sander efter nybagt rugbrød, lækker. Derefter købte vi lidt ind i Fakta til aftensmad samt pålæg til næste dag.

Alt i alt havde vi haft en rigtig dejlig ferie med mange gode oplevelser.

Mange kærlige hilsner
Bent og Merete

